

Sygn. akt V KK 99/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **R. K.**

skazanego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 czerwca 2016 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Koszalinie uznał oskarżonego R. K. za winnego popełnienia czynów z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to skazał go na karę łączną 11 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny 500 stawek dziennych po 1000 zł każda.

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności obniżył do 7 lat. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od powyższego wyroku kasacje wnieśli obrońcy skazanego R. K., w których zawarli wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia (k. 5, 12 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońców skazanego nie zasługują na uwzględnienie.

Określona w art. 532 § 1 k.p.k. instytucja wstrzymania wykonania wyroku ma charakter wyjątkowy. Dotyczy bowiem orzeczeń prawomocnych, a przez to co do zasady bezzwłocznie wykonalnych. W judykaturze konsekwentnie przyjmuje się, że skorzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 § 1 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy waga, charakter i zasadność zarzutów kasacyjnych wskazują na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, bądź gdy strona wykaże istnienie takich okoliczności, które przekonują, że wykonanie orzeczonej kary - przed rozpoznaniem kasacji - będzie rodzić poważne i nieodwracalne dolegliwości.

Analiza wniesionych na rzecz skazanego R. K. kasacji w kontekście wymogów dotyczących możliwości zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia, nie pozwala na uwzględnienie zawartych w nich wniosków. Ranga zarzutów podnoszonych w kasacjach nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc „rzucającej się w oczy”, wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być zaś merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacjach zarzutów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2013 r., II KK 118/13, LEX nr 1317920).

Zatem zdecydowanie przedwczesne jest twierdzenie, iż zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uchylenia wyroków sądów obydwu instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i wstrzymania wykonania orzeczonej wobec skazanego prawomocnej kary łącznej pozbawienia wolności.

Z powyższych względów orzeczono jak na wstępie.